

жемъ да срѣщнемъ много мъже, които иначе надали ще можемъ да видимъ; помежду другитѣ може би и г. Gambetta, който официална аудиенция не ще ни даде, додѣто не види, какво ще рѣши г. Вадингтонъ.

За конституцията, която ни се изработи отъ комисията и за положението на работитѣ въобще у насъ, ние разказахме надълго, та нѣкои и други вѣстникари, които взеха да прочетатъ устава, останаха много зачудени, когато видѣха такива нелиберални постановления въ една конституция, изработена отъ една европейска комисия, съвѣтваха ни обаче да почакаме и да не пишемъ за печата нищо, прѣди да се видимъ съ г. Вадингтона.

Ж. Fournier, френскиятъ посланикъ въ Цариградъ, вчера пристигна тукъ. Ние мислимъ да идемъ и при него, дано чрѣзъ влиянието му да сполучимъ да издѣйствуваме да се приемемъ отъ г. Вадингтона.

Ив. Ев. Гешевъ.

### 13.

Charing Cross Hotel Лондонъ, 6/18 априль 79 год.

Ваше Високопрѣподобие

На 30/11 того Ви писахме послѣдно и Ви казахме, какви мъжнотии бѣхме посрѣщнали до тогава отъ страна на г. Вадингтона, додѣто да ни приеме. На 31/12 вечерята ние Ви телеграфирахме, че оня день Г. Вадингтонъ ни прие, че мемоарътъ му се подаде и че се говорѣше тогава това, което за нещастие не се потвърди, какво една конференция щѣше да стане за румелийския въпросъ. На 2/14 того, деньтъ на

---

рашно любезно писмо, съ което ни правите честта, на другаря ми и на мене, да ни поканитѣ на обѣдъ и бързамъ да Ви благодаря и Ви явя, че съ голѣмо удоволствие приемаме Вашата милостива покана. Благодарете да приемете, любезни господине, увѣрение въ отличното ми почитание и моитѣ благодарения за ласкателнитѣ чувства, които изказвате къмъ мене, чувства, които трѣбва да е заслужила каузата, която прѣдставлявамъ много повече, отколкото моята личностъ". Писмото на знаменития авторъ на *Le Roi des Montagnes* е характерно. То диша симпатии къмъ единъ младъ, онеправданъ източенъ народъ, въпрѣки разочарованията, които Абу бѣ изнесълъ изъ Гърция и духовитѣ изразъ на които той бѣ далъ въ своята *La Grèce Contemporaine*.